

skaffe mig en Præst, jeg tør vel nævne et Navn
 t. Er den unge Mand, der her i Kjøbenhavn
 i denne Tid mest ved Aftengudstjenesten præ-
 dikter i Helligstes Kirke, saa skulde man
 saa min hjerteligste Tak. Det gjør mig ondt,
 at vi ikke kunne komme videre med en Sag
 som denne, end der er Udset til. Seg ind-
 rømmer, at der her i vore Forslag er en ikke
 lille Forandring i Lovforslaget, men den ærede
 Minister staar saaledes, at han er bunden og
 knyttet til Kirkekommissionen, det maa den
 høitærede Minister ikke negte mig; det kan
 gjerne være, at det bliver betragtet som noget
 strengt, men jeg kan ikke tilbageholde det. Kirke-
 kommissionen har arbejdet ærlig og dygtigt,
 og det har været mig en Fornøielse at gjen-
 nemgaa Forhandlingerne der, og jeg har ikke
 det mindste skæve Syn til en eneste af de
 Mænd, der have siddet i Kirkekommissionen;
 men det maa jeg dog sige den høitærede Mi-
 nister, at naar han nylig sagde, at der sad
 Mænd deri, som havde Kjendskab til Menig-
 hedernes Forhold omkring i Landet, saa maa
 han tilstaa mig, at om ogsaa Kjøbenhavnerne
 kunne have noget Kjendskab til Menighedernes
 Forhold omkring i Landet, saa kunne de dog
 ikke have det Kjendskab dertil som de Mænd,
 der bo ude omkring i Menighederne, og i
 Kirkekommissionen sad der kun to meget al-
 vorlige Lægmand fra Landet, om hvilke
 jeg, naar der kun skulde vælges een af hvert
 Thing, ikke kan sige Andet, end at disse ube-
 tinget vare de rette Mænd; men lægger man
 saa Mærke til Kirkekommissionens Forhand-
 linger, saa skulde disse to Mænd ikke rose sig
 af, at de have faaet meget af, hvad de fandt
 rigtigt, sat igjennem i Kirkekommissionen.
 Seg vil sige til, at det er et Fingerpeg, mine
 Herrer, om den Vanskelighed og Fare, der lig-
 ger i, hvad der fra flere Sider er fremkommet.
 Seg skal ikke bebrejde den høitærede Minister,
 jeg tror, at han aldrig nogensinde vil komme
 frem med et Forslag til et Kirkeraad, men
 det er et Fingerpeg — siger jeg — om den
 Fare, der ligger dertil. Naar man skal have
 alle kirkelige Sager prøvede og veiede i et
 Kirkeraad, førend de forelægges det lovgivende
 Magt, saa skal man saa at føle en Hemsko,
 der vil ødelægge eller i alt Fald standse al

den kirkelige Friheds Udvikling i Danmark
 det er min fulde Overbevisning. Altsaa, denne
 Lov kunne vi ikke saa, men jeg vilde ikke til-
 bageholde de Ord, jeg har sagt, og jeg vilde
 gjerne med nogle Ord vende tilbage til det,
 som for mig er det Væsentlige, og det er, at
 man ikke søger at underkue Livet, som det rører
 sig omkring i Menighederne, være sig i hvil-
 ken som helst Retning, men lader det saa Liv,
 lader det komme frem, og naar det kommer
 frem, saa er det, at disse Kræfter skulde prø-
 ves ligeoverfor hinanden. Det er smukt, naar
 det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den
 Valgkreds (Klein) siger, at paa det kirkelige
 Gebet maa Kjærligheden raade; ja, det maa
 den ogsaa, men den kan ikke i den Forstand,
 som han mener, komme til at raade, den kan
 kun det, naar Livet kommer til at gjøre sig
 gjældende, og Sandheden kommer frem. Men
 naar der er Tale om at vælge en Præst, saa
 er det ligesaa sikkert, at Menighedsmedlemmerne
 maa søge at komme sammen og at kunne enes,
 for at det kan saa nogen Betydning. Seg
 sagde før, at hvis en kirkelig Retning stiller
 sig bitter og fjendst ligeoverfor Flertallet, saa
 faar den ingen anden Fordel deraf end, at den
 har gjort dette, men saa tage de Andre den
 Præst, de synes om. Naar de derimod komme
 til at tale i Kjærlighed med hinanden — og
 det kunne de meget godt, fordi de hver opstille
 sin Kandidat — og det saa ved Prøveprædiken
 viser sig, at Kandidaten ikke er istand til at
 vinde Stemmeflerhed for sig, saa skulde det
 være nogle forunderlige Mænd, hvis de ikke
 skulde kunne søge at virke hen til, at den, som
 de anse for den bedste af de andre To, blev
 valgt. Seg betragter det nemlig i Reglen saa-
 ledes, at der vil blive tre Prøveprædikener; det
 er ikke saa fremmed for os, det er en bekendt
 Sag i Slesvig. Seg har tidligere i mine
 Udtalelser sagt, hvad jeg kunde gjøre, og jeg
 kan gjerne sige til, at jeg godt veed, at, hvor
 der nylig er fremkommet et pakt Liv, der er
 det ganske vist vanskeligt, at de kunne komme
 til at høre sig for hinanden, men hvor der
 har været et Nøre i en Række af Aar,
 og hvor man er kommen til at forstaa og
 nærmere kjende hinanden og lægge Vægt paa,
 at det dog, strengt taget gjælder om,